

SZENTENDRE ÉS VIDÉKE

XXIX. évf. 7. szám | 2015. április 20.

7

Közéleti és kulturális lap | Alapítva 1899-ben | Újraalapítva 1987-ben | szevi@szentendre.hu | +36 26 505 120

12

KULTÚRA

XXIX. évfolyam, 7. szám

Maradandó élmény

Idén is népes közönség töltötte meg a Móríc Zsigmond Gimnázium auláját a 24. Reál Osztályok Találkozójának is mondhattuk, hiszen a Móríczos Öregdiák Egyesület ötven éve végzett diákjai a gimnazistákkal és a vendégekkel: a mai agykutatás színe-javával és a dunaszerdahelyi vendégekkel együtt, remek előadásoknak voltak részesei.

A találkozó különleges alkalom is volt: Somogyi Péter akadémikus agykutató által létrehozott Ramón y Cajal ösztöndíj-pályázatnak a 10. évfordulóját ünnepelték. Az ösztöndíj célja, hogy felkarolja a tehetséges, természettudományos tárgyak iránt érdeklődő gimnazistákat és a kutatói munkával ismertesse meg őket. Somogyi Péter tíz évvel ezelőtt előbb csak a szentendrei gimnazistáknak adott lehetőséget a pályázaton való indulásra, majd fokozatosan kiterjesztette a csíkszeredai, később a dunaszerdahelyi gimnazistákra is.

Az évfordulón Freund Tamás, az MTA élettudományi alelnöke, neves agykutató tartott előadást. Prezentációja egyben köszönet és tisztelgés volt mestere, Somogyi Péter előtt. Hogyan működik az agyunk, miként vagyunk képesek emlékezni, bevésni az ismereteinket? Erre válaszolt az előadás: a kivetített képeken nagyon jól lehetett látni az idegsejtek nyúlványainak találkozásait, „kémiai anyagkénti kisüléseit”. Ezeknek az erőssége attól függ, milyen erős a készletünk, a motiváltságunk, azaz az izgalmi állapotunk. Tehát agyunk működésének a legfontosabb eleme az élmény, az aktív részvétel az élet valamennyi területén. Ezek közül is kiemelte az

Török Zsolt átveszi a díjat Somogyi Pétertől

előadó a közös éneklést, zenélést, a színjátást. A maga példája is megerősítette az elmondottakat, hiszen 14 éves kora óta kórusban énekel, és alkalmilag szívesen beszáll egy-egy dzsesszkoncert improvizációs részébe.

Az est hátralévő részében az eddigi díjazottak közül hárman mondták el pályakezdő élményeiket. Mindannyian, mint a Ramón y Cajal pályázat nyertesei egy-két hónapot töltöttek és kutattak Oxfordban, a Somogyi Péter vezette Anatómiai Neurofarmakológiai Intézetben. A móríczos Szigeti Viktor az Állatorvostudományi Egyetem PhD-hallgatója, a klímaváltozást a hegyesdi rét lepkéin vizsgálja. Oxfordi tartózkodása idején figyelt fel arra, hogy gyerekkori kedvenc rajzaira, fiktív, képzeletbeli várostérképeire mennyire hasonlítanak az idegsejtek rajzolatai. Most is térképeket rajzol: a kis Apolló-lepkék életterének változatait.

Pásztor Zsófia hatodéves orvostanhallgató, annak idején a Ferences Gimnáziumban végzett, elbeszélte, hogy mentőtisztként egy 300/195 vérnyomású fiatalemberen azért tudott segíteni, mert az oxfordi tanulmányútja során az agyi központok funkciójának átvételéről sokat hallott, és így ismerte fel a páciens szerotonin rendszerének a működési zavarát. A csíkszeredai Lukács István, aki Marosvásár-

Szekeres Lajos és Dombi Balázs fizika kísérlete

helyen orvostanhallgató, egyértelműen elkötelezte magát az agykutatás kísérleti módszerei mellett, és minden nyáron az oxfordi intézetben kutat.

Freund Tamás előadásából és a beszámolókból nyilvánvaló, hogy mennyire fontosak a gyerekkori, fiatalkori hatások, amelyek élményként raktározódnak és életre szóló hatásúak lehetnek. Mindennek a fényében még fontosabbnak tűnik Maknics Gábor tanár úr tevékenysége, aki majdnem negyedszázada élte ezt a rendezvényt. A világszerte ismert tudósok és tanítványaik szavai nem homályosították el a 11. A osztály diákjainak teljesítményét, sokszínű előadásait, akik talán életükben először adtak így elő, és mutattak be kísérleteket okosan, mindenki számára maradandó élményként.

Az idei pályázat díjazottjai:

- I. díj: Papp Andrea – Márton Áron Gimnázium, Csíkszereda
- II. díj: Szabó Annamária – Magyar Tanítási Nyelvű Magángimnázium, Dunaszerdahely
- III. díj: Török Zsolt – Szentendrei Református Gimnázium és Capcalo Dániel – Márton Áron Gimnázium, Csíkszereda